Tutti - oktober 2011

Geachte reünist,

Welkom bij wederom een nieuwe Tutti. Er is sinds de laatste berichtgeving verschrikkelijk veel gebeurd - dus ook veel te lezen : het lustrum, de concerten, een nieuw seizoen met nieuwe leden en last but zeker not least: een CalmaMente borrel gecombineerd met een KMA op 18 november! En als toetje vindt u achterin deze Tutti de visie van oud-lid Eddy Tulp op CM in de jaren '70. Leest u snel verder!

Namens CalmaMente:
Willemijn Huijgen, Martiene Moester, Barbara Snel en Sjoerd Huijsman

CM- concerten

De Decemberconcerten zullen dit jaar plaats vinden op:
~ **maandag 12 december** in de Geertekerk in Utrecht
~ **woensdag 14 december** in de Stadsgehoorzaal in Leiden

Programma onder andere (voor uitgebreid programma zie blz 7):
Romeo en Julia van Tsjaikovsky
Paganinivariaties (pianoconcert) van Rachmaninov
Stabat Matar van Orban

Voor reserveringen kunt u terecht op www.collegiummusicum.nl of u kunt reserveren via het bestuur (tel.: 071-5272612). Als CalmaMentelid heeft u recht op één vrijkaartje en vijf reductiekaarten. Als u gebruik wilt maken van uw gratis kaartje, dan kunt u dat laten weten aan het bestuur via bestuur@collegiummusicum.nl en ligt het kaartje voor u klaar aan de balie.

calmamente

Achter de rug

Het 15e lustrum

De lustrumcommissie

Het is alweer even geleden, maar in de maanden maart tot en met juni van dit jaar was het groot feest voor CM: het vijftiende lustrum is uitgebreid gevierd. De lustrumcommissie, bestaande uit Marie-Astrid Hoogerwerf, Wouter Peelen, Caroline Straatman, Steffie Ypma, Annika Kruithof en Martijn Kortleve, hebben leden, oud-leden en ouders getrakteerd op verschillende activiteiten. Voor iedereen die nog even wil nagenieten hieronder een overzicht.

De feestelijkheden begonnen op 18 maart met een feest in de Branderij. Hier werden het lustrumlogo en de lustrumkleding (van lekker warme trui tot hippe boxer) gepresenteerd aan alle toegestroomde CM'ers. Twee weken later konden ook de ouders van de leden genieten van CM-gezelligheid: in

De ouders zingen mee

Zelf lustrumwijn was/is te koop met ons eigen lustrumlogo

De deelnemers van het oud-besturendiner

een zonovergoten Leiden aten ze een Accolade-lunch, studeerden ze enkele maten van het War Requiem in en maakten ze een boottocht door de grachten, om uiteindelijk te eindigen bij barman Martin voor een drankje.

Daarna volgden twee activiteiten die velen van jullie zich waarschijnlijk nog zullen herinneren. Op 16 april vond het oudbesturendiner plaats in cultuurcomplex Scheltema. Daar kreeg iedereen vijf gangen voorgeschoteld en kon men bovendien meebieden in een veiling van allerhande CM-producten. Daarnaast werden er groepsfoto's gemaakt in een heleboel samenstellingen: per bestuursjaar, per bestuursfunctie, per decennium en iedereen bij elkaar. De resultaten hiervan zijn nog altijd te bezichtigen op de website (www.collegiummusicum.nl -> Over CM -> Lustrum -> Foto's). Hoogtepunten van de avond waren echter de speeches: dankzij Peter Schmitz, Eddy Tulp, Myrthe de Geus en Froukje Henstra kwamen de sappige details van de afgelopen CM-decennia aan bod.
(Aan het eind van deze tutti kunt u meegenieten van één van deze mooie verhalen)

calmamente

Eten en speechen tijdens het oud-besturendiner...

Zaterdag 14 mei was een speciale dag voor de oud-leden. De dag begon met workshops en masterclasses (met onder andere ensemblecoaching van Frank de Groot, een zangmasterclass van Nico van der Meel en een workshop luchtdirigeren van Ad-Just Bouwman), waar ook veel huidige leden hun gezicht lieten zien. Daarna volgde een zeer gezellig etentje in de Hooykist. Het sluitstuk van het lustrum werd gevormd door de lustrumconcerten, met op het programma het imposante War Requiem van Benjamin Britten. Op 10 juni vertrokken 220 CM'ers én oud-CM'ers naar Berlijn voor een heuse minitournee. Het concert in de Universität der Künste was fantastisch; dat vond het publiek ook, al waren ze met weinig. Enkele dagen later (op 18 juni) zaten grootkoor, symfonieorkest, kamerkoor, kamerorkest en de drie solisten in de Hooglandse Kerk om het werk daar nogmaals ten gehore te brengen. De kerk was onwaarschijnlijk vol en het concert was dan ook een groot succes.

Deelnemers van de Masterclassdag

Trouwe getuige van al deze feestelijkheden was mascotte MeBeer Noach: een grote knuffelbeer, wiens naam een eerbetoon is aan de heer Noach. Net als zijn naamgever was de beer erg geliefd; zelfs dusdanig dat het Bestuur hem al gauw van de Lucie had gestolen. Toen de Lucie hem eenmaal terug had veroverd, waren ze extra zuinig op hem, zodat hij daarna bij alle festiviteiten aanwezig kon zijn en menigmaal op foto's is vereeuwigd.

Mebeer Noach

calmamente

De El-cid week

Ook dit jaar heeft de Promocie weer man en macht ingezet om de EL CID tot een succes te maken en veel nieuwe leden binnen te slepen. Het was een uitdaging om voor CM een plek te veroveren in het drukke programma van de EL CID, maar het is gelukt. Met een open repetitie, een concert in het LAKTheater, diverse kraampjes, een KMA in het Scheltema Complex en een Kerstzing workshop hebben we heel wat kersverse studenten weten te bereiken.
De twee concerten in het LAKTheater werden gedirigeerd door onze vaste dirigent Quentin. De stukken die ten gehore werden gebracht waren delen uit de Messiah van Händel, Midsummer Night's Dream Overture van Mendelssohn en het tweede deel van de Eerste Symfonie van Brahms. De concerten trokken aardig wat enthousiaste bezoekers.
Op de kerstzingworkshop in de Hortus werd met volle overtuiging door CM-leden en EL CID-ers Jingle Bells en andere kersthits gezongen. Een week later heeft de Promocie ook nog op de internationale studenten informatiedag gestaan met een kraampje en daar ook internationale mensen geworven.
Kortom, het was een drukke, gezellige, muzikale week voor CM.
De EL-CID leverde ons het mooie resultaat van maar liefst 45 nieuwe leden op.

Voor de boeg

Decemberconcerten
Dit semester vinden de concerten plaats op maandag 12 december in de Geertekerk in Utrecht en woensdag 14 december in de Stadsgehoorzaal in Leiden. Op het programma staan de volgende werken:

Rapsodie op een thema van Paganini	Rachmaninov	orkest
Romeo and Juliet	Tsjaikovski	orkest
Walsscène uit Yevgeni Onegin	Tsjaikovski	grootkoor en orkest
Stabat Mater	Orbán	grootkoor en orkest
Te Deum	Eben	grootkoor en orkest
Ave Maris Stella	Lajos Bardos	grootkoor
Eli Eli	Georgius Bardos	grootkoor
Libera me	Lajos Bardos	grootkoor
Pange Lingua	Orbán	kamerkoor
Salve Regina	Orbán	kamerkoor
Daemon Irrepit Callidus	Orbán	kamerkoor

Concertgegevens
Maandag 12 december
Geertekerk, Geertekerkhof 23 in Utrecht, om 20.15 uur.
Woensdag 14 december
Stadsgehoorzaal, Breestraat 60 in Leiden, om 20.15 uur.

Tarieven: De prijzen voor de concerten in december zijn voor zowel Utrecht als Leiden: voltarief €16,- en reductie (CJP, student, 65+, donateurs) €13,-

Om te reserveren gaat u naar www.collegiummusicum.nl of belt u het bestuur (071-5272612). Als CalmaMentelid heeft u recht op één vrijkaartje en vijf reductiekaarten. Als u gebruik wilt maken van uw gratis kaartje, dan kunt u dat laten weten aan het bestuur via bestuur@collegiummusicum.nl en ligt het kaartje voor u klaar aan de balie.

calmamente

CalmaMente-borrel en kamermuziek
Op vrijdag 18 november is er een CalmaMente-borrel, dit keer gecombineerd met een kamermuziekavond van CM! Zowel huidige leden als oud-leden spelen en zingen voor u. Als u niet alleen wilt komen borrelen en luisteren, maar zelf muziek wilt maken, kunt u zich opgeven door te mailen naar calmamente@collegiummusicum.nl.
De avond vindt plaats op vrijdag **18 november** in het **Scheltema Complex** te Leiden vanaf **20.00 uur**.

Nieuwjaarsconcert
Op maandag 9 januari geeft CM weer een concert op de nieuwjaarsreceptie van de gemeente Leiden. CM speelt een selectie uit het december-programma en vervolgens wordt er uitgebreid geborreld. Helaas is deze avond alleen toegankelijk voor inwoners van de gemeente Leiden waarvan het huisnummer eindigt op 12.

CM-tournee naar Frankrijk en Spanje
Volgend jaar gaat CM op tournee naar Narbonne, Zaragoza en Barcelona! De tournee zal plaatsvinden van 27 april tot 6 mei 2012. In de volgende Tutti kunt u hierover meer lezen.

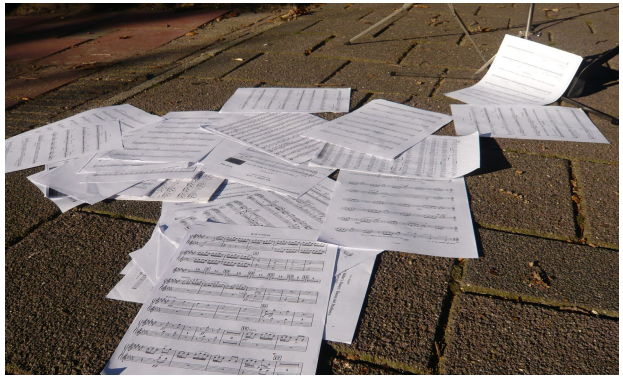

Oproep!!
Achter aan deze Tutti kunt u een stuk lezen van Eddy Tulp over zijn tijd bij CM. Heeft u ook leuke verhalen over hoe het er vroeger bij CM aan toe ging? Wij zijn erg benieuwd naar uw ervaringen - lang of kort, maakt niet uit! Stuur uw stukje in naar calmamente@collegiummusicum.nl, en wij zullen het plaatsen in de Tutti.

Nieuws

Rients neemt afscheid van CalmaMente
Na jaren zich ingezet te hebben voor CalmaMente, heeft Rients vanaf deze maand zijn taken overgedragen. Bedankt Rients voor al je inzet, voor het feit dat je een lopende CM-enceclopedie bent en dat je CM zo culinair hebt verrijkt. Leuk dat je nog het CM lustrum hebt meegemaakt, en hopelijk zullen we je in de toekomst nog vaker op CalmaMente activiteiten zien... maar dan als deelnemer.

Facebook
CalmaMente heeft nu ook een facebook pagina! Hier zullen we regelmatig informatie of uitnodigingen posten over activiteiten, borrels en andere dingen die interessant zijn voor jullie als oudleden. Ook kun je hier contact maken of houden met andere oudleden.
We zijn te vinden op www.facebook.com/Calmamente. "Like" deze pagina om naast de tutti ook via facebook op de hoogte gehouden te worden. Controleer dan wel even of de berichten van de pagina ook op je wall terecht komen, want door de instellingen van facebook gebeurt dit soms niet.
Je kunt deze instellingen veranderen bij 'account settings/notifications'.

CM zingt voor het 3FM Glazen Huis
Van 18 tot 24 december staat dit jaar het Glazen Huis van 3FM Serious Request in Leiden, mede dankzij CM! Zoals u in een vorige tutti heeft kunnen lezen werkte het koor mee aan het promofilmpje van de gemeente (dit kunt u vinden op YouTube als u zoekt naar "Beggin' 3FM"). Om voor het goede doel van Serious Request geld in te zamelen organiseert CM op vrijdag 23 december van 9 uur 's morgens tot 9u 's avonds een kerstliedjesmarathon! We hebben alle hulp van leden en oudleden nodig om dat vol te houden, dus kent u de kerstzingmap-klassiekers als "Joy to the world", "God rest you merry gentlemen" en Away in a manger" nog uit het hoofd of zingt u fantastisch van blad, dan vinden we het fantastisch als u een paar uur mee komt doen! Meer details zoals locatie volgen nog. Wilt u dit zeker niet missen, meld u dan bij het 'kerstliedjesmarathon Glazen Huis'-event op Facebook of mail naar glazenhuis@collegiummusicum.nl.

calmamente

Eddy Tulp over CM ter ere van het 15e Lustrum
naar aanleiding van zijn speech op het oud-besturendiner

Collegium Musicum
in de 70er jaren van de twintigste eeuw

Er is al veel geschreven over het Leids Studenten Koor en Orkest Collegium Musicum (CM): elk jaar schrijven de aftredende bestuursleden hun verslagen en presenteren zij hun successen tijdens de Algemene Leden Vergadering (ALV). Feitenkennis is dus wel voldoende vastgelegd in de officiële stukken. Daarnaast biedt elk lustrum weer een aanleiding om terug te kijken in de vorm van een publicatie waarin diverse herinneringen worden opgehaald.

Ter gelegenheid van het 15de lustrum in 2011 werd mij gevraagd om tijdens het oud-besturendiner iets te zeggen (over toen…., neem ik aan). Ik heb dat gedaan, zo, voor de vuist weg (net als 5 jaar daarvoor). En toen men mij na afloop vroeg of ze mijn “speech” op papier mochten hebben, stond ik even met mijn mond vol tanden. Wellicht onder invloed van de genoten wijn heb ik toen gezegd dat ik “het nog wel even op zal schrijven”….. Dom, dom, want dan moet je ook wat schrijven. En naar mate je daar langer mee wacht, berust de mate waarin het geschrevene enigszins overeenkomt met het gesprokene meer op toeval. Laat ons daar geen probleem van maken; ik schrijf gewoon wat. Niet zo zeer de feiten, maar ervaringen, herinneringen. Herinneringen aan een periode waarin elke CM-er zich ontwikkelt van scholier naar professional, van onwennig naar ervaren, van bedeesd tot performer. Voor mij waren het geweldige jaren, waarin ik , in een aantal gevallen door schade en schande, heel veel geleerd heb. Ervaringen waar ik tot vandaag de dag mijn voordeel mee doe.

Voor de volledigheid: ik was lid van CM van 1972 tot 1978, en lid van het bestuur ’74-’75, voorzitter van de eerste Buitenlandcommissie ’74-’76 en auteur van de nieuwe statuten in 1977.

De sfeer

Tot begin 1972 repeteerde CM in het Prytaneum aan het Rapenburg. Met de komst van de nieuwe Mensa aan de Kaiserstraat hield de functie van mensa in het “Pryt” op. CM moest op zoek naar een andere ruimte. Die werd gevonden op de zolders van de Conmar Supermarkt aan het Levendaal. Daar was ook het LAK-theater gevestigd. Om 19.00 uur startte de orkestrepetitie; het koor begon om 20.45 uur. Beide repetities onder leiding van André Kaart.

In de pauze troffen we (koor en orkest) elkaar. Die pauze dreigde dan ook steevast uit te lopen (taak bestuur); het was altijd gezellig. Zeker als na verloop van tijd koor en orkest samen repeteerden, dan gingen we na afloop (bij Pardoeza of elders) nog wat nadrinken.

Hoogtepunten tijdens de voorbereidingen op de concerten waren steevast de repetitieweekenden. Veel leden leefden daar naar toe. Natuurlijk, er werd tijdens die weekenden hard gerepeteerd (onder leiding van Kaart, Cees Rotteveel, Wendela Bronsgeest, Wim Bijleveld (in die jaren concertmeester), Frans Schouten). Maar de nacht van zaterdag op zondag ontaardde meestal in een groot feest.

Na de laatste repetitie op zaterdag vond eerst de ALV plaats. Het bestuur zenuwachtig achter de bestuurstafel, frontaal tegenover de zaal. Op de eerste rijen de oud-bestuursleden die het het nieuwe bestuur wel eens zo lastig mogelijk zouden maken. Vast agendapunt in die jaren: de kleding voor het concert: rok of geen rok. De gespeelde discussies waren vaak aanstekelijk en vormden een doel op zichzelf: leren debatteren, leren argumenteren, maar ook: leren voorzitten, leiding geven. Het resultaat was minder belangrijk.

Hoewel: Kaart gaf er zo zijn eigen draai aan. Het bestuur moest Kaart altijd in een rok hijsen. Daartoe werd hij voorafgaand aan de generale repetitie (de middag van het concert) met de auto van het station gehaald en mee getroond naar Sloos (de rokkenverhuurder). Daar werd hem dan een ietwat passend (hetgeen lastig was) rok aangemeten. Maar tijdens het concert veranderde Kaart er altijd wat aan: geen strik, een sjerp om zijn middel en tijdens zijn laatste concert: in coltrui onder het rokkostuum. Het mocht allemaal, volgens mij vooral om de relativerende werking ervan….

Na de ALV was er altijd “het spel”. Meestal voorbereid door bestuur of door enkele enthousiaste leden (onder meer Kees Blomaard was er een kei in). We hebben nachtelijke speurtochten, spoken in het bos, quizzen, en wat al niet meer beleefd als voorspel op het eigenlijke feest dat vaak tot diep in de nacht duurde.

Ik weet niet wie het uitgevonden heeft, maar ik ken CM niet anders op de daarop-volgende zondagochtend, dan met “thee op bed”. Je moet je voorstellen: 120 man/vrouw op slaapzalen in stapelbedden (zonder nachtkastje) na slechts enkele uren slaap. Heel vroeg, om 10.00 uur, moet je al weer repeteren en

calmamente

dus word je om 9.00 uur al wakker gemaakt en krijg je met je slaperige hoofd een kop gloeiend hete thee in je hand gedrukt. Die kun je niet even naast je neer zetten (zeker niet als je “boven” slaapt); en de kruimels van het meegeleverde kaneel-beschuitje deden de rest.

Het bestuur was de klos, want het serveren van de thee op bed was een bestuurs-taak, maar als je het op die manier voor elkaar krijgt om iedereen op tijd aan de repetitie te krijgen, dan loont het de moeite. Een slimme methode!

Wanneer de concertdatum nadert, wordt de dirigent wat meer gespannen. Kaart verstaat als geen ander de kunst om dan toch met enige humor de studenten op scherp te zetten.

Enkele citaten:

“Vragen jullie hier geld voor?”

“Not hasting, not hasting, contact!!”

“Zeventien p’s, zeventien p’s, één haar, zwoel……, ‘orgeltje’, ‘dixieland’….”

“Koop jij maar een Kaartje”….

“Hé, mijn naam staat op de affiche hoor!, zo ga ik het schip in……..”

“Subito, niets, niets, niente……. Uit de hemel”

De Muziek

De concerten werden in die jaren gegeven in de Zuiderkerk. Deze kerk is later afgebroken. De akoestiek van die ruimte was goed door de driehoekige vorm van het gebouw.

Wim Bijleveld was concertmeester (en thans nog erelid). Hij deed samen met Kaart alle audities. Soms was daar ook een bestuurslid bij. Het stimuleren van het niveau van musiceren stond niet voorop. Meespelen/-zingen was belangrijker dan winnen. En de toeloop was niet zo groot dat je veel kandidaten kon afwijzen. Zo was er in 1974 een nijpend gebrek aan altviolisten. Ik was toen quaestor en zag kans geld vrij te spelen voor een instrument. Ik heb toen samen met Wim Bijleveld en Erik van Nieukerken bij Joseph Vedral een altviool gekocht en ben altviool gaan spelen.
Er werden jaarlijks wel één of meer kamermuziekavonden georganiseerd, maar die stonden zeker niet centraal in de organisatie. Er is er ook wel eens één afgelast wegens gebrek aan spelers.

Concerten werden alleen gegeven door het koor en/of het orkest. CM trad niet op in kleinere formaties. (hoewel : één keer heeft een aantal leden tgv het eeuwfeest van de Universiteit in de muziektent in het VanderWerff-park de Kindersymfonie van L.Mozart uitgevoerd onder leiding van Wimpie Blij in’t VELD. Ik mocht toen “ratel” spelen.)

Wel kenden we in die tijd een aantal geoefende zangers: Nico van der Meel, Arjan Liesker, Dick Huppe (altus), Jolies Lameris, Cora Krispijn, Geert van der Griend en anderen. We wilden die leden wat meer uitdaging bieden. Daarom is in 1975 het Kamerkoor opgericht. Meedoen stond voor alle leden open, maar er waren wel specifieke (strenge) audities (door Kaart). Kaart was aanvankelijk de dirigent. Hij kwam daar een extra avond voor naar Leiden. Na 2 jaar heeft Nico van der Meel het dirigentschap voor het kamerkoor van Kaart overgenomen en werd het ensemble professioneler. Ik zong bas in het kamerkoor (aanvankelijk met Geert van de Griend en Ton Boon; later zelfs ook een korte periode met mijn broer: Maarten Tulp). In 1977 kreeg het kamerkoor (als uitvloeisel van de contacten in 1976, zie hierna) een uitnodiging van de Universiteit van Tübingen om daar op te treden tijdens een festival in het kader van het 500jarig bestaan van die universiteit: een belevenis!

Na het vertrek van Nico uit CM in 1981 heeft hij, samen met mijn nichtje Marijke Tulp (alt en lange tijd lid van de Raad van Advies van CM), het William Byrd Vocaal Ensemble opgericht, dat aanvankelijk vooral werd bezet door (oud-) CM-kamer-koorleden.

Ik heb de indruk dat het niveau van het orkest toen beduidend lager lag dan dat thans (2011) het geval is. Daar is niet maar één oorzaak voor aan te wijzen. Wel speelt mee dat André Kaart een typische “koor-“dirigent was, die uitstekend in staat was om gevoelsmatig koor en orkest te inspireren, maar die weinig oog had voor techniek in het orkest. Hoogtepunt in mijn beleving was in 1973 de uitvoering van Flos Campi van Ralph Vaughan Williams tijdens het PAN-concours in Nijmegen; een concert dat enthousiaste reacties ontlokte aan de jury!

calmamente

De tweedeling in de directie in 1980 was daarom een heel goede zet. Vooral het orkest heeft daar veel baat bij gehad.

Maar ook de huidige positieve relatie tussen de universiteit Leiden en het conservatorium in Den Haag heeft onmiskenbaar een gunstige invloed op CM. Een aantal leden studeert zowel in Leiden als aan het Koninklijk Conservatorium!

De eerste tournee

In november 1974 hebben wij als bestuur een Commissie Buitenland (Cobus) ingesteld. Doel was een eerste buitenlandse tournee met het gehele gezelschap. Het toeval wilde dat het studentenkoor en –orkest “Collegium Musicum” uit München in december van dat jaar contact zocht met de universiteit Leiden. Via onze rector magnificus (prof.Cohen) kwam de brief bij ons terecht. De contacten leidden tot afspraken over uitwisseling.

Wat er toen in de organisatie allemaal gebeurde is uitgebreid beschreven in het verslag van Cobus. Het bezoek van het Münchener gezelschap van 25-27 april verliep vlekkeloos. De organisatie van het tegenbezoek kostte echter heel wat hoofdbrekens. Zo’n beetje alles zat tegen (financiering, niet nakomen van afspraken, geen communicatie etc. zie verslag Cobus). Alleen in Augsburg zat de organisatie goed in elkaar. Uiteindelijk ben ik samen met Annemarie Verschoor-ten Dam met de trein naar Duitsland getogen. Daar hebben we ter plekke onderdak en concerten georganiseerd. Zelfs bij het vertrek leek er nog veel mis te gaan: de instrumenten mochten niet zomaar de grens over. Dat leverde een half uur vertraging op bij het belastingkantoor in Leiden. Een geluk voor Geert van de Griend die de bus gemist had en alsnog bij het belastingkantoor kon instappen……

Een tournee is hét middel om van een ,qua samenstelling per definitie steeds wisselend , studenten muziekensemble een eenheid te smeden. Een aantal dagen samenleven, samen tegenslagen overwinnen, samen musiceren levert meer op dan menig repetitiecyclus. In de bussen werd gezongen en gemusiceerd. We hebben zelfs strijkkwartet in de bus gespeeld. De tournee heeft vooral ook een positief effect gehad op de integratie tussen koor en orkest. Orkestleden brulden in de bus het motet Locus Iste van Bruckner massaal mee.

De tournee begon in Augsburg. Daar was alles goed georganiseerd. Een mooi concert in de aula van de universiteit. Leuke contacten met de studenten daar tijdens een slotfeest. Uiteraard veel bier in mooie, kunststof pullen. Van de studenten daar mochten we die best meenemen als aandenken. De uitbater van het etablissement waar we dronken, dacht daar echter anders over: ’s nachts werden we op de terugreis naar onze jeugdherberg door de Polizei aangehouden wegens diefstal van ruim 100 pullen. Door die ter plekke à DM 2,50 af te rekenen konden we de kwestie in der minne schikken.

Omdat het geplande concert in Tübingen niet doorging, hadden we tussen Augsburg en München in, een concert georganiseerd in Kelheim in de plaatselijke Pfarrkirche. De pastoor had dat goed gevonden, mits we alleen “geistliche Musik” in zijn kerk zouden uitvoeren. Dat kwam goed uit, want we brachten de Mis in G van Schubert en de Tweede Symfonie van Saint Saens welk werk gezien de naam, toch ook wel ´geistlich´ moest zijn…..

We verbleven in een jeugdherberg bij Ihrlerstein met een heel geschikte waard (Herr Dennerlein). Hij paste de jeugdherberg-regels aan ons aan in plaats van andersom. Dat leidde tot een uitermate jolige avond (met voor hem een lucratieve drankomzet). Hij kon het vooral erg goed vinden met André Kaart. De Sect ging er door als bier……

De volgende ochtend zouden we zingen in een Klooster (Weltenburg)aan de Donau. Toen we daar na een fraaie boottocht arriveerden bleek dat ook weer moeilijk, want er was een huwelijksmis tussen gepland. Na overleg met Prior en bruidspaar werden we uitgenodigd om de huwelijksmis op te luisteren (kamerkoor met Missa Brevis van Da Palestrina en groot koor met motetten van Bruckner). Kaart arriveerde net op tijd bij het klooster. Hij was er door Dennerlein in een taxi heen gestuurd. Maar eenmaal voor het koor wist hij niet meer waar de sopranen en waar de bassen stonden, zo hij het verschil al hoorde…… We zongen desondanks (of misschien wel juist daardoor) prachtig in deze fraaie rococo-kapel.

In München werden we tamelijk aan ons lot overgelaten. Een schril contrast met wat wij voor hen hadden georganiseerd. We hebben nauwelijks een student gezien. Wij vonden onze concerten heel mooi, maar er waren slechts weinigen die dat konden beamen……. Dat leidde tot een grote saamhorigheid binnen CM, maar ook wel tot balorige activiteiten als bijvoorbeeld de presentatie van ons sterrenstelsel met de tijdens de lunch geserveerde knödeln…..

calmamente

Het besturen van CM

Het bestuur en de vereniging

Het bestuur heeft altijd in het middelpunt, het brandpunt van de vereniging gefunctioneerd. In de beginjaren ’70 was er in mijn beleving sprake van een zeker consumentisme onder de leden (inclusief mijzelf). Het bestuur organiseerde (echt alles) en de leden consumeerden. Wanneer er een lustrum te vieren was, werd er een lustrumcommissie in het leven geroepen, oud-quaestoren vormden de Kascommissie en dat was het dan wel.

Het bestuur ’74-’75 heeft de Buitenlandcommissie (Cobus) ingesteld en daarmee een kentering in de actieve participatie in gang gezet. De jaren daaropvolgend werden er successievelijk commissies in het leven geroepen voor van alles en nog wat. Veel leden werden daardoor verantwoordelijk voor (een deel van) de interne organisatie. En het delen van verantwoordelijkheid is de basis voor een grote mate van commitment. In 1977 hebben we de diverse commissievormen in nieuwe statuten vastgelegd (daarover hierna meer).

Het bestuur en de dirigent

Tijdens de periode Kaart (15 jaren) was het de gewoonte dat elk bestuur, kort na haar aantreden (elk jaar in juni!) op bezoek ging bij Kaart in zijn muziekschool in Heemskerk Daar kwam Kaart dan met de voorstellen voor het nieuwe programma. Repetities begonnen in september, zodat het bestuur (commissarissen orkest en koor) dan tijd had om partijen te organiseren. Formeel heette het dan dat bestuur en dirigent samen de programmakeuze maakten. In feite was het natuurlijk de dirigent die het nieuwbakken bestuur aangaf wat er komend jaar gespeeld zou worden. En in de meeste gevallen was dat ook wel prima. Vanaf 1977 (zie hierna) was er sprake van een progammacommissie die samen met de dirigent het programma samenstelt.

Het quaestoraat

Er was nog geen sprake van een computer. Ik erfde van Lodewijk van Eeghen (mijn voorganger als quaestor) een groot tabellarisch kasregister: zo’n boek waarin alles horizontaal en verticaal bij elkaar opgeteld moet kloppen. Een crime!

Mijn opvolger: Warner Roeters van Lennep deed het dan ook anders: ter gelegenheid van de kascontrole kwam hij op de proppen met een indrukwekkende hoeveelheid bierviltjes en kladjes waaruit moest blijken dat uitgaven legitiem waren gedaan en enigszins in verhouding stonden met inkomsten.

Financieel ging het overigens prima. Dat werd vooral veroorzaakt door de bestaande subsidieregelingen in Leiden. De gemeente subsidieerde 50% van ons februari-concert, mits er ook een andere subsidiegever was. En die organisatie was er in de vorm van KCO, of iets dergelijks. Deze culturele organisatie subsidieerde 80% van de kosten van het concert. Wij huurden dus dure solisten in! Lodewijk van Eeghen kreeg het hier later toen hij zich “bekeerde” moeilijk mee. Hij wilde dat wij de in zijn ogen teveel ontvangen subsidie over zijn bestuursjaar zouden terugstorten. Wij zagen daar de noodzaak niet van in, nu beide subsidiërende organisaties elkaar goed kenden. Hij heeft het zijns inziens bovenmatig gesubsidieerde bedrag later uit eigen middelen aan een goed doel geschonken.

Veel werk

Hiervoor schreef ik al dat het bestuur van de vereniging geacht werd al het werk achter de schermen te verrichten. Het secretariaat van het Leids Academisch Kunstcentrum (LAK) kon daarbij desgewenst behulpzaam zijn. Ook dat secretariaat was toen gevestigd boven de Conmar supermarkt aan het Levendaal. Cytha vervulde dat secretariaat en kende heftig rokend zo haar gebruiksaanwijzing. De hulp van het LAK bestond hoofdzakelijk uit het ter beschikking stellen van het stencilapparaat: een machine waarmee met behulp van een “moedervel” (=een vel was op carbon waarin de letters werden getypt) tot wel een paar honderd kopieën (stencils) konden worden gemaakt. Dat moedervel moest je dan heel precies op de rotor bevestigen.

Eerst met de hand proefdraaien. De inkt verzamelde zich dan in de in de was geperforeerde letterruimtes die dan al roterend op het ingevoerde papier werden afgedrukt. Als alles goed zat kon je de motor aanzetten: wel 40 vel per minuut! De inktklodders vlogen je daarbij om de oren. Maar ja, overschrijven was ook geen optie.

E-mail en social media bestonden nog niet. Communicatie binnen de vereniging ging dus vooral via stencils en mondeling voorafgaand aan de repetities.

Wijziging statuten en huishoudelijk reglement 1977

Als gezegd voltrok zich vanaf ’74-’75 langzaam een ingrijpende verandering binnen CM: door verantwoordelijkheden te delen betrokken we steeds meer mensen bij de kern van de vereniging. Belangrijk als kweekvijver voor nieuwe besturen. Maar ook overigens had dat tot gevolg dat de betrokkenheid van de leden vergroot werd. En vele handen maken licht werk!

calmamente

Die nieuwe werkwijze strookte echter niet met de ietwat verouderde statuten en het huishoudelijk reglement. Daarom heb ik in 1976-1977 het voortouw genomen om de statuten en het huishoudelijk reglement te herzien. Cora Koning, de praeses, was toen door ziekte enige tijd uit de roulatie. Mijn vriendin (Henriette, waarmee ik in 1975 getrouwd was) was plv.voor-zitter. Henriette zat de verga-deringen voor waar tot in extenso over elk voorstel werd gediscussieerd. Uiteindelijk zijn de notulen op de jaardag van CM, 17 maart 1977, door notaris Biezeveld, bekrachtigd.

In de nieuwe statuten werden “bestuurscommissies” en “verenigingscommissies” onderscheiden. Daarmee werd ook een grotere verantwoordelijkheid gelegd bij de ALV, immers het hoogste orgaan van de vereniging. De ALV kan nu desgewenst zelf een commissie instellen met een bepaalde opdracht.

Sindsdien kent CM voor nagenoeg elke te onderscheiden verantwoordelijkheid een afzonderlijke commissie. Een sterke basis voor een actieve vereniging!

Het Bestuur als jaarclub

Het bestuur ’74-’75 bestond uit de volgende personen:

Marjolein Thieme	praeses
Marianne Eijgenraam	abactis
Eddy Tulp	quaestor
Ymeen Lindeboom	commissaris orkest
Jan Verschoor	commissaris koor
Cecile Werner	bibliothecaris orkest
Geert van der Griend	bibliothecaris koor

Het is vooral te danken aan de manier waarop Marjolein dit bestuur leidde dat dit op zich zo heterogene gezelschap zich op zo’n homogene manier manifesteerde binnen de vereniging. Het begon al goed met een bestuursweekend in jeugdherberg Ockenburg te Den Haag. Ik heb daar overigens maar een deel van mee gemaakt, omdat ik dat weekend moest blokken voor mijn candidaatsexamen. Geen nood: kwamen ze gewoon voor een deel vergaderen bij mijn ouders thuis, eveneens in Den Haag.

Marjolein stelde een paar regels in: 1.We vergaderen elke dinsdagavond bij tourbeurt bij de bestuursleden thuis, 2.we beginnen om 17.00 en 3.tijdens het eten vergaderen we niet! Daardoor bespraken we ook heel andere dingen met elkaar en leerden we elkaar beter kennen. We kenden voor een groot deel elkaars ouders ook; dat schept een band.

Dit bestuur was zeer succesvol. De vereniging ging anders functioneren. En dat had ook weer zijn effect op de sfeer binnen het bestuur. Een aantal van ons verhuisde na de studie uit Leiden. Maar we hunkerden naar die flow waarin we in “ons” bestuursjaar verkeerden. Daaruit kwam de behoefte voort elkaar te blijven ont-moeten: aanvankelijk 2 keer per jaar, later jaarlijks, in september.

We begonnen met 7; met de partners werden dat er 13 en enkele jaren later waren we met de kinderen erbij met 33. Ook die kinderen kenden elkaar weer; ze hebben zelfs samen even gemusiceerd in een bandformatie.

Inmiddels is de rust weergekeerd; laatste keer (sept.2010) waren we weer met 12; de kinderen gaan niet meer mee. Het gesprek gaat door op waar we een jaar geleden mee geëindigd zijn. En de politieke discussies zijn nog even heftig.

Maar bovenal blijft die gezamenlijke herinnering aan CM, aan die mooie jaren, maar vooral aan dat ene jaar, waarin je als groep iets hebt gerealiseerd. Dat bindt, voor jaren!

Of, zoals we het destijds verwoordden: SJEM, je blijft er aan plakken!

Eddy Tulp
6 mei 2011

calmamente